Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul

În zi de sărbătoare de sfinţi Eu, Domnul Iisus Hristos, Arhiereu mare în cer şi pe pământ, vin cuvânt din Tatăl şi cuvintez prin el cu sărbătoare şi cu învăţătură, aşa cum în biserică a fost mereu cuvântul preotului slujitor în zile de sărbătoare, în zile sfinţite Domnului şi sfinţilor Săi, spre mângâierea şi spre înţelepţirea oamenilor.

Eu, Domnul, Mă aşez în cartea Mea cea de azi cu ziua de pomenire a proorocului Meu Ilie, cu care Eu am grăit în adiere de vânt subţire, şi a grăit şi el cu Mine, şi de aproape am grăit între noi durerea Mea şi a lui, durerea cea de la necredinţa şi de la rătăcirea oamenilor de atunci, aşa cum şi azi Eu plâng cu sfinţii Mei din pricina oamenilor de pe pământ, care s-au despărţit şi se tot despart de Dumnezeu, făcându-şi ei raiuri din loc în loc şi adunându-şi în ele fericirea lor ca să nu mai fiu Eu fericirea omului, ca să nu mai fie Dumnezeu pe pământ cu oamenii. Eu însă am fost pe pământ în toată vremea prin proorocii Mei şi prin ei am luptat cu necredinţa în Dumnezeu a oamenilor care îşi ameţesc mintea pentru facerile lor cele fără Dumnezeu, şi M-am arătat mare prin cuvânt şi prin împlinirea lui, ca să ştie oamenii din neam în neam că este Dumnezeu şi este mare Domnul faţă în faţă cu cei necredincioşi, care n-au umilinţă pentru viaţa lor cea trăită pe pământ şi care n-au nădejde în altă viaţă, decât aşa cum îşi fac ei gândirea şi cum nu este de la Dumnezeu să fie cu omul pe pământ şi apoi dincolo de trupul lui.

Mai întâi, în ziua aceasta de cuvânt învăţător şi mustrător peste cei credincioşi şi peste cei necredincioşi, Mă dovedesc pe Mine Însumi adevărat prin cuvântul Meu cel de ieri şi cel de azi şi iau din Scripturi dovada şi Mă apăr cu ea împotriva celor ce tăgăduiesc cu necredinţă cuvântul Meu cel de azi, zicând ei că nu e Dumnezeu acest cuvânt şi că ar fi să fie minciună, minciuna omului, şi nu pun aceştia în socoteala lor şi necredinţa lor, fiindcă aşa cum vor ei să fie de adevărată dovada necredinţei lor, tot aşa de adevărat poate să fie şi cuvântul Meu, şi fiecare poate să se dovedească ceea ce este, aşa cum Eu Mă pot dovedi Dumnezeu adevărat prin acest cuvânt. O, este adevărat Dumnezeu prin cuvântul Său cel de azi, şi aceasta îi spun Eu mai întâi celui înverşunat prin păcatul necredinţei, şi pe care şi-l dovedeşte mai mult cu gura, din pricina semeţiei lui de a fi ori slujitor de altar, ori cunoscător al istoriei lui Dumnezeu cu oamenii, ori pentru cine ştie ce stare iubeşte el să aibă pe pământ şi să petreacă liniştit în sângele lui.

O, nu vă îngâmfaţi prin nemernicia minţii voastre că nu este Dumnezeu, că nu este El acest cuvânt! Este Dumnezeu, şi dacă este, El răspunde celui ce grăieşte cu El, şi răspunde sfinţilor Lui, iar sfinţii Lui sunt cei ce cred în El cu putere şi sunt cei ce cred Lui când El vine cu lucrările Sale pe pământ. O, este Dumnezeu şi răspunde omului, aşa cum i-a răspuns lui Ilie proorocul când a cerut cu rugăciune să nu plouă trei ani şi jumătate, şi apoi a cerut să plouă, şi s-a rugat cu foc şi a venit foc din cer peste jertfa lui la rugăciunea lui şi a răspuns Domnul cu foc şi au ars şi lemnele şi pietrele şi apa cu foc, ca semn că este Dumnezeu şi că este cu cei fierbinţi pentru El şi că poate prin rugăciunea lor să coboare foc din cer peste cei necredincioşi, aşa cum râvna lui Ilie proorocul a rostit cuvânt să vină foc de sus şi să ardă pe cei iscoditori spre el, care erau trimişi să-l ducă la împăratul necredincios, care voia moartea proorocului Meu numai pentru că proorocea el împotriva păcatului celor ce păcătuiau, slujitorilor la idoli şi la plăceri, şi nu lui Dumnezeu pe pământ. O, este Dumnezeu acest cuvânt şi are putere prin servii Lui cei de azi să coboare foc din cer peste cei ce nu cred cuvântului Său cel de azi, care este adevărat, precum Dumnezeu este, şi iată, Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu ziua proorocului Meu Ilie şi aduc dovadă din Scripturi că Dumnezeu vorbeşte pe pământ faţă în faţă cu omul şi Îşi săvârşeşte în fiecare vreme lucrarea Sa, precum Scripturile cer, după cum sunt aşezate în ele lucrările lui Dumnezeu şi vremea lor. Amin.

Eram uitându-Mă peste omul aşezat de Mine în rai ca să-l păzească şi să-l lucreze şi grăiam cu omul, şi el cu Mine grăia, chiar dacă el nu Mă vedea, dar Mă auzea omul în rai grăind cu el şi Mă auzea mergând în jurul lui şi prin rai, iar dacă a călcat porunca dată lui de Mine, el s-a ascuns apoi de teamă, dar Eu l-am strigat să iasă de unde s-a ascuns şi să se arate şi să grăiască cu Mine şi să-Mi răspundă la întrebare, şi n-a putut el să scape de Dumnezeu aşa cum ar fi voit, şi Mi-a răspuns apoi plin de teamă şi şi-a arătat vinovăţia şi în acelaşi timp scuturându-se de ea, căci aşa păţeşte cel semeţ, se scutură de vina pe care o are şi o dă pe altul, căci este fricos cel semeţ, fiindcă semeţia nu-i dă omului putere, ci îi aduce teamă apoi, teamă de Dumnezeu şi de om prin lucrarea ei ascunsă sub masca făţărniciei, păcat întunecat peste mintea omului.

Eram cu Moise pe pământ şi grăiam cu el tot timpul şi n-a putut el fugi de grăirea Mea cu el, şi îi grăiam faţă în faţă cu el, şi el Mă auzea şi scria toate cuvintele Mele şi lucra după cuvântul Meu şi proorocea şi se împlinea şi aducea izbăvire lui Israel şi bătaie peste vrăjmaşi, care se semeţeau asupra poporului Meu, şi am fost adevărat prin tot cuvântul Meu de peste el, aşa cum şi azi sunt în faţa celor ce îşi îndârjesc cerbicea înaintea glasului Meu slobozit peste ei ca să-l împlinească ei, cei ce nu vor să creadă că Eu sunt acest cuvânt. O, dacă ar face şi cei de azi slujitori de altare cum a făcut preotul care-l avea pe copilul Samuel, dăruit Domnului de către părinţii lui, după cum a fost proorocia omului lui Dumnezeu asupra preotului aceluia! El a crezut că Dumnezeu este Cel ce îl strigă pe Samuel şi grăieşte lui, şi n-a spus că spune minciuni Samuel, ci l-a învăţat pe copil să se aplece vorbirii cu Dumnezeu şi să-L primească pe Domnul şi să spună apoi grăirea Sa, că era vreme grea şi nu mai era pe pământ atunci nici vedenie, nici glas de prooroc, şi nu mai ştiau oamenii voia cea de la Domnul ca să prindă puteri sub greul vremii, şi a fost atunci Samuel primit din partea lui Dumnezeu de către cei din vremea lui şi a fost Domnul prin el peste regi şi peste oameni în toată vremea lui Samuel.

O, de-ar fi credincioşi şi înţelepţi oamenii de azi şi slujitorii de altare, ar avea dor de Dumnezeu şi ar prinde bucurie în suflet că Eu grăiesc pe pământ peste ei şi că le descopăr cum să lucreze şi că îi învăţ şi că îi dojenesc spre înţelepţire prin cei pe care i-am aşezat Eu la gura grăirii Mele cu omul, dar iată, necredinţa e pe pământ stăpână în lung şi în lat, şi omul este învăţat cu ea, iar Ilie proorocul Meu stă plin de râvnă pentru Mine în cer şi pe pământ ca să trezească cu spaimă pe cei necredincioşi, aşa cum a lucrat şi atunci, şi să fie el slujitorul Meu acum, precum este scris în Scripturi să fie el mai înainte de ziua Mea cea mare şi înfricoşată, care ca furul vine, când nimeni nu se aşteaptă.

Şi iată, mai întâi sunt slujitorii de altare care spun că e minciună cuvântul Meu spre ei şi spre oameni şi spre neamul Meu român, alesul Meu cel de azi între neamuri şi la care Eu, Domnul, am venit şi Mi-am întocmit pe vatra lui albia râului cuvântului Meu întru a doua Mea venire de la Tatăl la om, şi tainic lucrez prin împotrivirea cea de la necredinţa celor ce zic minciună cuvântului Meu, şi zic aşa aceştia ca să scape de răspuns înaintea oamenilor şi înaintea Mea, dar Eu le amintesc lor de grăirea Mea cu Adam şi cu Moise şi cu Samuel şi cu proorocii toţi, şi iată, sunt necredincioşi cei la care strig cu putere să creadă şi să se mântuiască. Ei însă îşi zic cei adevăraţi ai Mei şi se învelesc cu adevărul cel prin sfinţii părinţi ca să-şi întărească statul lor peste oameni fără ca să facă ei voia Mea cea sfântă. O, să-i văd Eu călcând pe urmele sfinţilor părinţi, şi apoi nu-i mai bat la cap cu râul cuvântului Meu pentru cei abătuţi de la Dumnezeu, căci la cap se strică omul când se strică, şi apoi tot trupul este stricat şi nu mai este în rădăcina lui. O, să nu se laude slujitorii de altare cu sfinţii părinţi şi cu nume de biserică peste ei, de vreme ce ei nu calcă bisericeşte pe urmele Mele şi ale sfinţilor părinţi, ci se vând cu tot cu casele lor oamenilor care-şi zic Dumnezeu, când ei nu seamănă cu Dumnezeu şi nici cu sfinţii Lui, ci cu fiii oamenilor seamănă ei.

O, am venit pe pământ să judec viii şi morţii, aşa cum au proorocit ucenicii Mei acum două mii de ani că voi veni iarăşi şi că va fi fără de sfârşit împărăţia Mea. Am venit să-i spun omului pentru ce este el pedepsit, căci este scris că voi veni şi va primi fiecare după cum este fapta sa, şi

nimeni nu va putea fugi din faţa dreptăţii a toate, şi am venit din timp, ca să-i aduc omului darul pocăinţei şi ca să scape de pedeapsa faptelor sale şi să vină la Mine să-l vindec cu cuvântul, aşa cum am lucrat şi acum două mii de ani peste cei doborâţi de păcat, şi le dădeam lor mântuirea. Nici o pedeapsă de pe pământ dată nu i se dă omului până nu i se spune lui mai întâi fapta pentru care trebuie să ia pedeapsă, şi aşa lucrez şi Eu, dar Eu pot să-l vindec de vină pe om, după ce el îşi ştie vina.

O, Eu am venit pe pământ ca să vorbesc cu omul şi să-l ajut spre pocăinţă, ca să pot lua de peste el păcatul care-l pedepseşte la Dumnezeu şi să nu primească după faptă, ci să fie fericit prin iertare, căci scris este: *«Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele, şi fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, neavând vicleşug în gura lui, căci el spune: păcatul meu l-am cunoscut şi fărădelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea şi am zis: mărturisi-voi Domnului fărădelegea mea, iar Tu, Doamne, ai iertat nelegiuirea păcatului meu».*

Mai întâi, în ziua aceasta de cuvânt învăţător şi mustrător peste cei credincioşi şi peste cei necredincioşi, M-am dovedit pe Mine Însumi cu dovadă din Scripturi Dumnezeu adevărat prin cuvântul Meu cel de ieri şi cel de azi, şi Mă apăr înaintea celor ce zic că e minciună venirea Mea cuvânt pe pământ în zilele acestea de mare cumpănă, când lepădarea de credinţă se întinde peste neamul Meu român, pe care strămunii lui cei sfinţi îl poartă în rugăciunile lor înaintea Mea ca să-l păstrez al Meu şi ca să nu-l las spre pieire, spre lepădare de Dumnezeu, cum el nu ştie, săracul, ce cursă îi este întinsă şi cum nimeni nu veghează ca să nu cadă el în lepădare de Mine, păcat lucrat în taină de potrivnicii Mei, care dintr-ai Mei au ieşit pentru gândurile lor ascunse şi au căzut din trupul bisericii Mele acum o mie de ani, după cum este scris în Scripturile nepricepute de oameni şi de două mii de ani aşezate pe pământ prin proorocia lui Ioan, ucenicul Meu cel iubit, căruia Eu, Domnul, i-am descoperit pe cele de după el, până la venirea Mea iarăşi pe pământ cuvânt.

Şi acum dau glas proorocului Meu Ilie, cu care am grăit pe pământ atunci şi cu care şi azi grăiesc în cer şi pe pământ, căci lucrarea Mea este cuvântul, aşa cum Îmi este numele pentru a doua Mea venire, nume scris în Scripturi să-l port acum la sfârşit: Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

— O, Cuvântul lui Dumnezeu este numele tuturor proorocilor şi al sfinţilor Tăi, Doamne cuvântător ca şi sfinţii Tăi, care sunt cuvântul Tău, cuvântul lui Dumnezeu, aşa cum am fost eu cuvântul Tău peste cei din vremea mea, credincioşi şi necredincioşi, şi eram doborât de durere în inimioară pentru Tine, şi durerea îmi mărea râvna, până ce Te-am răzbunat împotriva celor necredincioşi, care căutau viaţa mea, pe care eu Ţie Ţi-o dădusem ca să lucrezi Tu cu ea lucrarea Ta peste oameni. O, eram în stare să nimicesc toată lumea pentru râvna şi mila mea de Tine, pentru durerea cea mare din mine că nu Te iubeau oamenii, care slujeau idolilor mincinoşi, şi nu Ţie, Dumnezeul Cel Unul şi adevărat. Mă dobora spre putere pentru Tine arsura din inimioara mea şi mă lua pe sus, până ce focul din mine m-a luat de tot în sus şi m-a ascuns de faţa oamenilor, căci în mine ardea slava Ta, vedenia slavei Tale, care a venit apoi pe roţile ei, pe roţi de heruvimi şi m-a ascuns de faţa oamenilor, căci altfel eu de dragul Tău mă tot aprindeam să nimicesc toată împotrivirea de pe pământ, care Te ascundea pe Tine de oameni, toată necredinţa care stătea împotriva dumnezeirii Tale. Acum mă mistui în cer lângă Tine de râvnă pentru acest petec de pământ, pământul român, pe care Tu Ţi-ai aşezat sămânţa împărăţiei Tale între oameni şi împlineşti această Scriptură, proorocită prin Ioan, ucenicul Tău iubit, căruia Te-ai descoperit că vei veni pe pământ cuvânt între oameni şi vei sălăşlui cu ei şi vei şterge lacrima lor şi Însuţi Tu vei fi cu ei, iar ei vor fi poporul Tău, şi această taină a Ta s-a descoperit acum pe pământ, Tu şi poporul cuvântului Tău, Tu şi pruncii Tăi, spre semne şi minuni între oameni, şi pentru care Tu dai spre pieire pe cei ce se împotrivesc înnoitei Tale aşezări, noului Tău popor, din neamul român ridicat, şi tainei lui cu Tine pe pământ. Mă mistui lângă Tine de râvnă pentru Tine şi pentru poporul Tău de azi şi pentru pământul român şi neamul de

pe el şi sunt gata să nimicesc lumea toată pentru venirea Ta de azi ca să aibă ea vad pe pământ, şi nu împotrivire, dar să rămână poporul Tău şi pământul român şi neamul de pe el, care să se aplece Ţie apoi, şi să se aplece venirii Tale toţi cei ce ar mai rămâne din loc în loc pe pământ pentru slava Ta, pentru scăparea lor prin mila Ta de ei, prin măreţia Ta, cu care stai între pământ şi cer arătându-Ţi-o prin mare izbăvire pentru oameni. Ai însă de împlinit o mare taină pentru împăcarea cu Tine a neamului român şi a celor de pe pământ, care vor mai scăpa, spre slava Ta şi a sfinţilor Tăi, şi această taină nu vine spre împlinire din pricina cerbiciei tari a celor pe care Tu îi tot strigi, iar ei se fac că nu Te aud când îi strigi prin cuvântul Tău de azi. Oamenii bisericii, ei sunt cei ce nu-Ţi răspund când le grăieşti, şi nu fac bine ei că nu-Ţi răspund, ci îşi fac loruşi rău şi neamului român, neamului Tău de azi, peste care ei s-au aşezat păstori. Eu strig acum la ei şi le spun aşa:

O, ce veţi face voi dacă va lua-o la vale casa voastră, în care voi staţi mari în numele lui Dumnezeu, necălcând pe urmele sfinţilor şi ale părinţilor? O, amintiţi-vă de preotul din vremea proorocului Samuel şi de fiii lui, căci fiii preotului făceau mari nelegiuiri şi au pierit ruşinos, ca şi tatăl lor, care n-a căutat să-şi pedepsească fiii pentru nelegiuirile lor, cu care depărtau pe oameni de la Dumnezeu, şi când Samuel s-a sculat prin puterea Domnului şi a pus orânduială peste Israel, preoţie întărită de Domnul pe mai departe înaintea Domnului, şi era proorocul Samuel glasul Domnului în mijlocul oamenilor. O, în nenumărate rânduri a rostit Domnul peste voi cuvânt din cer şi a zis să fie aşezat arhiereul cel ales de El să mijlocească înaintea Domnului împăcarea cu Dumnezeu a neamului român şi a bisericii din mijlocul acestui neam, care nu mai calcă pe urmele sfinţilor şi ale părinţilor, căci s-a depărtat cu multul de Dumnezeu acest neam şi are peste creştetul lui bătaia Domnului, urgie peste acest pământ pus deoparte pentru slava Domnului, pe care voi n-aţi voit s-o primiţi şi s-o aveţi prin cel iubit de Domnul între voi şi prin care Domnul Şi-a ridicat pe piatra ei cea dintâi biserica Sa, pe care au tot dărâmat-o potrivnicii ei cei din mijlocul ei din neam în neam prin nelegiuirile lor, prin neascultarea lor de Dumnezeu şi de sfinţii părinţi, care plâng la căpătâiul celor care suferă acum de bătaia Domnului, proorocită fiind ea prin cuvântul cel de azi că va veni pentru necredinţa neamului român! V-a strigat Domnul la ureche în mai multe rânduri şi v-a spus fierbinte să aşezaţi înaintea Lui spre mijlocire pentru pământul şi neamul român pe arhiereul cel ales de El ca să împace cu Tatăl acest neam şi biserica din mijlocul lui, şi trebuie pocăinţă şi întoarcere cu faţa spre Domnul a acestui neam, care şi-a pocit credinţa şi călcătura spre păgânie şi nu spre sfinţenia cea aşteptată să fie pe pământ ca să întâmpine pe Domnul acest neam ales pentru venirea Fiului lui Dumnezeu pe pământ cu judecata făpturii. Le este greu la oameni să creadă, dar aşa va fi cu soarta acestui neam, pe care sfinţii au proorocit-o să fie, şi va fi. O, ridicaţi pe rugătorul cel de la Domnul ca s-o împace pe România cu Tatăl, că e pe cale rea şi păcătoasă acest neam, iar păcatele atrag pedeapsă mare şi chiar pieirea oamenilor păcătoşi! O, nu vă ia nimeni scaunele, nu vă ia nimeni rangurile, dar faceţi-I şi Domnului loc, mai înainte să-L aduceţi spre mânie peste voi! O, vouă vi se pare glumă când Domnul vă spune să aşezaţi spre rugăciune la Tatăl pe arhiereul cel dintre voi ca să nu piară acest neam, dar nu e glumă cu credinţa sau cu necredinţa în cuvântul Său de peste voi şi care strigă prelung la voi, ci e de împlinit îndemnul Domnului, şi veţi vedea voi că neamul român are pe Domnul Stăpân peste el şi cu slavă peste el între neamuri, căci calea ortodoxiei trăite este singura cale de salvare a omenirii şi este viitorul lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, şi are duşmani aprigi acest adevăr de credinţă şi trebuie ocrotit acest viitor, şi are Domnul între voi pe cel obidit de voi, şi e păcat aceasta, e răutate între fraţi, ca pe vremea arhiereului Ioan Gură de Aur, când fraţii lui arhierei l-au nimicit pe el de pe pământ în chip ascuns, în chip duşmănos. O, nu! Eu, proorocul Domnului, stau tot o văpaie pentru Domnul şi mă doare rana Lui cea de la voi şi voiesc să vă întorc cu inima spre Domnul, iar inima Lui să se întoarcă spre voi, căci voi Îl îndureraţi adânc. Nu vă va cruţa Domnul dacă veţi sta mereu în calea slavei Lui cu acest neam. Fiţi credincioşi, căci eu sunt prooroc mare prin

râvna mea şi mă pun la lucru pentru calea cuvântului Domnului peste pământ cu slava Sa cea mare. O, nu ţineţi această lumină sub obroc! Nu fiţi necredincioşi! Vă veţi tângui pe veci de veci dacă nu vă veţi umili ca să-L cunoaşteţi pe Domnul în acest cuvânt! Puneţi pe Domnul la încercare dacă altfel nu voiţi, ca să vă fie credinţa neforţată. Rugaţi-vă cu toţii cu post şi cu dor să vă descopere Domnul ceea ce voi nu puteţi să credeţi şi să înţelegeţi din măreţia cuvântului Său, care curge râu al vieţii pe pământ, şi mulţi, mulţi se vor adăpa din el în zilele ce vin, când nu va mai fi nici o mângâiere pe pământ, de multele bătăi care vin. Fiţi credincioşi! Domnul este!

O, ce veţi face voi dacă nu va fi minciună glasul Domnului azi peste voi, despre care este scris că iarăşi va să vină să judece viii şi morţii? Iubiţi sfinţenia, cu râvnă iubiţi-o, şi veţi vedea cum ea şi numai ea vă va ajuta să-L vedeţi pe Domnul în acest cuvânt, căci scris este: «Fără de sfinţenie nimeni nu va vedea pe Domnul». *Amin.*

— Eu, Domnul, pecetluiesc acum cu numele Meu cuvântul proorocului Meu: fără de sfinţenie nimeni nu va vedea pe Domnul, nimeni nu va înţelege venirea Sa. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, glăsuiesc din cer peste grădiniţa cuvântului Meu şi se scrie pe pământ şi în cer cuvântul gurii Mele, aşa cum s-a scris el în toate vremile prin Moise şi prin toţi proorocii Mei. Eu, Domnul, Îmi sfârşesc răbdarea în urma celor ce nu cred. Iată, credinţa nu este a tuturora, şi este numai a celor ce se sfinţesc cu sfinţenie multă înaintea Mea, şi mulţi din cei cu lege sfântă peste ei vor pricepe, iar cei ce iubesc fărădelegea nu vor pricepe şi vor rămâne aşa cum sunt ei, căci am strigat la ei şi n-au voit să deschidă şi să-i mântuiesc Eu pe ei, şi în vremea când ei Mă vor striga, uşa se va închide pe dinăuntru ca şi la potop, ca şi în faţa fecioarelor neînţelepte şi nebune, care n-au vegheat pentru venirea Mea.

Eu, Domnul, sfârşesc cuvântul Meu cel de azi, prin care M-am dovedit pe Mine Însumi adevărat prin acest cuvânt, luând din Scripturi dovadă scrisă, iar cei necredincioşi să facă ce vor ei. Amin.

Binecuvintez arhiereşte pe poporul cuvântului Meu, pe cel credincios pentru venirea Mea de la Tatăl iarăşi pe pământ cuvânt. Pace ţie, poporul Meu! Eşti mititel şi firav, dar eşti mare la Dumnezeu pentru credinţa ta în venirea Mea, şi nici un împărat de pe pământ nu e mai mare ca tine şi nu are cinstea ta, fiindcă tu eşti fiul Domnului Iisus Hristos, bogăţia cea mai mare a omului, Domnul Stăpân al tău, că tu eşti moştean al cerului pe pământ. Amin.

Duhul Meu îl las peste tine, iar tu fii pe pământ mărturisitorul Meu. Mereu, mereu, să fii tu mărturisitorul Meu între oameni pentru Domnul Dumnezeul tău, pentru Mine, Stăpânul tău şi Învăţătorul tău, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2010